

den vanskelige Tid, Søerhvervet nu har, vilde det være ret urimeligt at løse dette Spørgsmaal. Det kan jeg ikke anbefale. Det samme gælder med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdstiden om Bord. Som allerede nævnt af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange) er Arbejdstiden om Bord et Spørgsmaal, som Erhvervene selv kan afgøre, og saadan bør det fremdeles være. Det er meget vanskeligt at fastsætte en bestemt Arbejdstid om Bord, og dette Spørgsmaals Afgørelse er ikke paa-krævet i Øjeblikket. Jeg beklager saaledes ikke at kunne give det ærede Medlem Tilsgagn om at gaa med til, at noget af disse Spørgsmaal løses.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange) udtalte, at Tiden var ikke inde til at lægge nye Byrder paa Skibsfarten. Det erkender jeg, og det har jeg allerede tidligere fremhævet; men naar Erhvervene erklærer sig tilfredse med Lovforslaget i den foreliggende Form, maa man gaa ud fra, at man har truffet det rette og ikke paalagt større Byrder end forsvarligt. Det samme ærede Medlem nævnte § 42, hvorefter §§ 28 og 41 kan udvides til ogsaa at gælde udenlandske Sømand, og sagde, at denne Bestemmelse vilde være bekostelig for Rederne. Det er rigtigt, at Rederne har udtalt deres Betænkelighed netop ved denne Paragraf, men vi har efter Lovforslaget udstrakt Statens Pligt til Forsorg for syge Sømand videre, end Tilfældet er i de to Lande, der særlig kan være Tale om, at vi skulde slutte Aftale med, nemlig Norge og Sverige; saa der er ingen Grund til at antage, at Redernes Udgifter skulde blive større, hvis en saadan Overenskomst indgaas. Af Hensyn til det nordiske Samarbejde synes jeg, at vi ikke kan lade denne Paragraf udgaa. Den er vedtaget enslydende i Norge og Sverige, og fremmende for Samarbejdet vil det absolut ikke være, om Bestemmelsen fjernes. Jeg maa derfor meget fraraade, at man søger denne Paragraf udstemt.

Der er flere Bemærkninger, jeg kunde have Anledning til, men da Sagen skal i Udvalg, vil der dér blive Lejlighed til at drøfte de enkelte eller mange Spørgsmaal, man kunde ønske nærmere drøftet. Jeg gentager min indtrængende Henstilling til det høje Ting om at fremme Lovforslaget, saa at det kan blive vedtaget i denne Samling.

Birch: Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) gav Udtryk

for en Anskuelse, som jeg mener at burde vende tilbage til. Det ærede Medlem mente at have fundet Venstres Ordfører i denne Sag, hvor man altid vilde finde Venstre, dér, hvor man tager Stilling imod underordnede og for overordnede. Jeg maa bede det ærede Medlem ændre sin Opfattelse paa dette Punkt. Intet kan være mere urigtigt. Venstre tager hvert sagligt Spørgsmaal isoleret for sig, og i dette Tilfælde sigter de Bemærkninger, jeg har fremsat, paa dette, at vi mener, at visse Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag maaske kan komme til at vende sig mod Helheden i Søfarten, mod selve Søfartserhvervet, lige saa meget mod Mandskabet som mod Skibsføreren eller Rederen. Hvis der skulde være Tale om nogen Tendens indenfor Venstre, der føler sig som et Samfundsparti, maa man — det vil det ærede Medlem vide — nærmest sige, at Tendensen, hvis der skal gøres Forskel, gaar i Retning af at støtte de ringest stillede i Samfundet. Dette vil det ærede Medlem finde udtrykt i Venstres Skattelove og i en hel Række andre Love.

Vi er saa heldige, at det ærede Medlem straks efter at have sagt dette gav en Illustration til, at vi formentlig er paa den rette Side og han paa den urette Side, idet han udtalte, at han fandt det ydmygende, at en Sømand skulde bede om Landlov i sin Fritid. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der har færdedes paa Søen, og jeg, som har hørt og set saa meget til Livet paa Søen, skulde kunne enes om, at det vilde være i højeste Grad uheldigt, om en Skibsfører ikke ved, hvor han har sit Mandskab, om han ikke, hvis der kommer noget paa, ved, om han har 5 eller 10 Mand om Bord til at udføre et nødvendigt Arbejde. Det ærede Medlem ved, at man i saa Henseende ikke alene maa regne med de Havneforhold, vi har her hjemme, idet det ude i den store Verden næsten er Undtagelsen, at Skibene kommer til at ligge ved en tryk Kaj; de maa tværtimod i mange Tilfælde ligge i en ubeskyttet Havn eller ude paa den aabne Red, hvor der kan komme meget paa, som gør det nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger, til hvilke det er i højeste Grad nødvendigt, at Skibsføreren kan regne med at have en vis Mængde Mandskab til Raadighed. Tager man saadanne Tilfælde i Betragtning, vil man dog vel finde, at det, at den enkelte af